

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. září 2023 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Ivana Hainze a Richarda Urbana,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne 1979 **XXX**,

je vinen, že

od přesně nezjištěného dne **XXX** v přesně nezjištěném počtu případů, nejméně v osmi případech **XXX** nezletilou **XXX**, narozenou **XXX** 2009, přibližně v pěti případech jí **XXX**,

a jednání se dopouštěl, přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let, a v době, kdy se jako **XXX** poškozené, který **XXX**, podílel se na její výchově,

tedy

- vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a jiným způsobem je pohlavně zneužil, a čin spáchal na dítěti svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti,
- úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá ochranné léčení sexuologické vykonávané ambulantní formou.

Podle § 228 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené XXX 2009, XXX, nemajetkovou újmu ve výši XXX Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená XXX odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství podala dne 29. 5. 2023 na obžalovaného XXX obžalobu pro skutek uvedený ve výroku rozsudku. Soud ve věci rozhodoval v hlavních líčeních konaných ve dnech 20. 6. 2023 a 6. 9. 2023.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný u hlavního líčení odmítl vypovídat, byla tak přečtena jeho výpověď z přípravného řízení. V té se ke spáchání trestného činu v zásadě doznal byť s výhradami týkající se četnosti. Uvedl, že XXX.
3. Vina obžalovaného je prokazována zejména výpovědí poškozené XXX, která byla vyslechnuta v přípravném řízení na protokol o výsledku svědka – osoby mladší 18 let a tento protokol byl v souladu s § 102 odst. 2 tr. řádu u hlavního líčení přečten. Poškozená popsala, že XXX.
4. Ve věci vypovídala rovněž XXX. Ta uvedla, že XXX. Dále byla ve věci na návrh obhajoby vyslechnuta XXX. Ta uvedla, že v roce XXX viděla, že poškozená s obžalovaným XXX.
5. Dále byl vyslechnut znalec MUDr. Jaroslav Zvěřina, který na základě vyšetření obžalovaného dospěl k závěru, že XXX Z důvodu popsané poruchy byly ovládací schopnosti obžalovaného sníženy podstatnou měrou.
6. Když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě a v jejich souvislostech, tak dospěl k následujícím závěrům. V prvé řadě se soud přiklonil k výpovědi poškozené, pokud jde o četnost a druh jednotlivých sexuálních útoků vůči poškozené. Je třeba zdůraznit, že poškozená neměla žádný důvod, pro který by měla zveličovat prožité útrapy. Oproti tomu obžalovaný má zjevnou motivaci své jednání bagatelizovat za účelem dosažení nižšího trestu. Soud připouští, že s ohledem na věk poškozené a časový odstup mohou být některé události mírně zkreslené, přes to si však lze jen stěží představit, že by poškozená zaměnila XXX. Skutek uvedený v obžalobě i ve výroku rozsudku tak stanoví počet sexuálních útoků pouze přibližně, jelikož přesné číslo není

zjistitelné a nelze se poškozené divit, že si o jednání obžalovaného nevedla záznamy. Nicméně je z výpovědi poškozené nepochybné, že se sexuální útoky v XXX děly s vysokou četností, a že měly různou formu od XXX poškozené.

7. Pokud jde o obžalovaným tvrzené sexuálně vyzývavé chování poškozené vůči obžalovanému, které ve své výpovědi uvedla i XXX, tak to je v projednávaném případě zcela bez významu. Poškozená uvádí, že XXX. Předně je třeba uvést, že poškozené bylo v době, kdy měla obžalovaného provokovat pouhých deset let, nemohla si tak být vědoma významu, který obžalovaný takovému jednání mohl přikládat. Obžalovaný žil s poškozenou ve společné domácnosti po dlouhou dobu a jednalo se o dospělého svépřávnou osobou, musel tak rozpoznat, že poškozená rozhodně není ve věku jedenácti let schopna chápat význam případných provokací a neměl jim přikládat žádnou váhu při svém rozhodování.
8. Na základě uvedeného tak soud uznal obžalovaného na vinu skutkem dle podané obžaloby.

Právní hodnocení

9. Zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije a tohoto jednání se dopustí na dítěti svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně vykonal soulož a jiným způsobem pohlavně zneužil poškozenou XXX, které v době tohoto jednání bylo pouhých jedenáct let. Obžalovaný si musel být vědom věku poškozené, jelikož s ní žil ve společné domácnosti. Obhajoba sporovala naplnění zákonných znaků kvalifikované skutkové podstaty, tedy že obžalovaný zneužil svěřeni poškozené do jeho doзору a její závislosti, nepředložila však pro toto žádné relevantní argumenty. Obžalovaný po mnoho let žil ve společné domácnosti s poškozenou jako XXX a vystupoval tak XXX, on sám rovněž popisuje, jak XXX. Dále připouštěl, že se podílel i na XXX. Je zřejmé, že ačkoliv obžalovaný XXX, tato pozice rovněž u dětí přirozeně nese výchovnou autoritu. Soud tak má bez nejmenších pochybností za prokázané, že obžalovaný zneužil svého postavení jakožto XXX poškozené. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém, kdy jeho motivem bylo sexuální uspokojení. Tím byly naplněny všechny zákonné znaky citované skutkové podstaty.
10. Přečinu ohrožení mravní výchovy mládeže podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo, byť i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho svádí k zahálčivému nebo nemravnému životu. V posuzovaném případě může předčasná sexualizace dítěte vést k dlouhodobým vztahovým problémům a k promiskuitnímu jednání, konečně obhajoba sama dokládala do spisu XXX, kdy její přirozený vývoj tak mohl být zásadně narušen jednáním ze strany obžalovaného. I v tomto případě má tak soud zákonné znaky citované skutkové podstaty za naplněné.

Uložený trest a ochranné opatření

11. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
12. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle

§ 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

13. Obžalovanému polehčuje jeho částečné doznání a dosavadní vedení řádného života. Při ukládání trestu soud rovněž zohlednil sexuální poruchu obžalovaného, která vedla ke snížení jeho ovládacích schopností a skutečnost, že je vedle trestu ukládáno také ochranné léčení.
14. Jako přitěžující okolnosti pak soud hodnotí zejména následující skutečnosti. V první řadě je nutné uvést, že poškozená byla v době spáchání činu velice mladá, bylo jí pouze jedenáct let a dle připravované novely trestního zákoníku by takové jednání bylo nutné již právně kvalifikovat jako zločin znásilnění. Nad to se nejednalo o jednorázový incident, ale o opakované dlouhodobé zneužívání poškozené, a to různými způsoby XXX. V neposlední řadě závažnost jednání obžalovaného zvyšuje skutečnost, že se jej dopouštěl v domácím prostředí poškozené, tedy v prostředí, které by pro poškozenou mělo být bezpečným místem, kdy je tedy závažnost takového jednání mnohem vyšší, než kdyby se jej dopouštěl například trenér sportovní aktivity. Obžalovanému rovněž přitěžuje, že je ukládán úhrnný trest za dva trestné činy.
15. Za zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku stanoví zákon trest odnětí svobody v sazbě od dvou do desíti let. S ohledem na výše uvedené přitěžující okolnosti má soud za to, že i přes dosavadní bezúhonnost obžalovaného nepřichází do úvahy uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody, jelikož podmíněný trest by byl zcela disproporčně mírný vůči závažnosti jednání obžalovaného a intenzitě zásahu do práv poškozené. Jelikož je však obžalovaný osobou doposud netrestanou, dospěl soud k závěru, že je možné uložit mu trest odnětí svobody jen mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání dvou let a šesti měsíců. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, jelikož soud neshledal důvodů pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
16. Obžalovaný se dopustil spáchání zvlášť závažného zločinu pod vlivem duševní poruchy, a to poruchy XXX, kdy u něj znalec shledal XXX. Dle výpovědi znalce je nezbytné uložení ochranného léčení, znalec však připustil, že postačí uložení ochranného léčení ambulantního. Jelikož je ústavní léčení velkým zásahem do práv obžalovaného a mělo by být ukládáno pouze v případech, kdy nepostačí uložení ambulantního léčení, přistoupil soud k uložení ochranného léčení sexuologického vykonávaného v ambulantní formě. Pokud by toto léčení nepostačovalo, je možné jej přeměnit na léčení vykonávané ústavní formou.

Náhrada nemajetkové újmy

17. Zmocněnec poškozené se za ni připojil k trestnímu stíhání s náhradou nemajetkové újmy ve výši XXX za zásah do jejích přirozených práv a za způsobené duševní útrapy podle § 2956 a § 2957 o. z. Na výzvu soudu pak doložil, že poškozená absolvovala osm terapií u XXX. Dle prohlášení XXX má poškozená jako následek jednání obžalovaného XXX. Zmocněnec poukázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2020, sp. zn. 7 Tdo 100/2020, kde došlo k uložení povinnosti odčinit nemajetkovou újmu ve výši XXX Kč za spáchání zejména zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
18. Obhájkyň uvedla, že obžalovaný je nemajetný, nemá úspory a s XXX poškozené mají dluhy, úhrada požadované náhrady nemajetkové újmy by tak pro něj byla likvidační.
19. V první řadě soud uvádí, že je nepochybné, že došlo k zcela zásadnímu zásahu do práv poškozené na rozhodování o vlastním sexuálním životě a také do práva dítěte na bezpečné prostředí, je tedy nepochybné, že je na místě uložení povinnosti odčinit nemajetkovou újmu. Při stanovení její výše soud přihlédl k tomu, že jednání obžalovaného mělo XXX, což je naprosto přirozené s ohledem na charakter jednání obžalovaného. Závažnost zásahu do práv poškozené je zvyšována i

přítežujícími okolnostmi uvedenými výše, tedy nízkým věkem poškozené, sexuálními napadáním v domácím prostředí poškozené a délkou celého jednání. Rovněž je třeba při stanovení výše nemajetkové újmy přihlídnout k tomu, že poškozené byl v důsledku jednání obžalovaného XXX. Soud nicméně přihlédl k tomu, že oproti citované judikatuře v tomto případě nedošlo ke spáchání zločinu znásilnění, kde je intenzita zásahu do práv poškozené a i přirozené následky takového jednání na psychiku poškozené závažnější, než v projednávaném případě. Soud tak přiznal poškozené náhradu nemajetkové újmy ve výši XXX Kč, což rovněž reflektuje posun v hodnotě peněz od rozhodování Nejvyššího soudu v citované věci. Soud pak nesdílí námitky obhajoby, že by uložení povinnosti odčinit nemajetkovou újmu bylo pro obžalovaného likvidační. Ačkoliv ten je nemajetný, je osobou výdělečně činnou v produktivním věku s čistým měsíčním příjmem XXX Kč. Je zjevné, že obžalovaný nebude schopen celou částku uhradit najednou, to však nikterak nesnižuje nárok poškozené na náhradu nemajetkové újmy. Judikatura Nejvyššího soudu (viz. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2019, sp. zn. 11 Tdo 654/2019) dovodila, že majetkové poměry škůdce mohou představovat pouze určitý korektiv sloužící k zabránění bezbřehých nároků poškozeného na náhradu nemajetkové újmy, nelze k nim však přihlížet jako ke kritériu pro stanovení výše odškodnění nemajetkové újmy. V projednávaném případě soud neshledal důvodů pro užití tohoto mimořádného quasimoderačního ustanovení a zavázal tak obžalovaného k náhradě nemajetkové újmy ve výši XXX Kč. Poškozená pak byla se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V případě, že je obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a je-li zároveň přiznán poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 6. září 2023

Mgr. Matěj Pilát v. r.

shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová
vypravila Věra Bohuňková

předseda senátu

shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová
vypravila Věra Bohuňková